

Smågruppesamling uke 7:

Jesus som medvandrer Luk. 24, 13-35

«Gå aldri alene». Slik lyder en av fjellvettreglene. Dette er viktig når man skal gå i fjellet, men like viktig i livet. Ingen er skapt til å leve livet alene. Vi trenger hverandre og vi trenger Jesus ved vår side. Bibelteksten fra Luk. 24 handler om medvandring og om Jesus som vår viktigste medvandrer. Disse disipene var skuffet og desillusjonerte og på vei bort fra (troen) Jerusalem. Det hadde ikke blitt slik de hadde håpet, Jesus hadde ikke innfridd deres forventninger. Midt i denne tilstanden kommer Jesus og slår følge med dem, men de forstår ikke at det er han. Som medvandrer er Jesus forbilledlig. Det første han gjør er å lytte til dem, deretter taler han til dem i det han viser dem Jesus i alle Skriftene. Selv om de i ettertid må innrømme at det han hadde talt hadde «brent» i dem var det først når han kom inn til dem og brøt brødet at de kjente ham igjen.

Denne teksten sier noe om at det går an å leve sitt liv som om Jesus fortsatt ligger i graven. Den sier også noe viktig om hvordan vi kan bevege oss fra «kristen ateisme» til Jesus-erfaring.

Spørsmål til samtale:

1. Er det noe i denne historien som er gjenkjennbart fra egen liv?
2. Hva kan teksten lære oss om det å gjenkjenne den oppstandne i våre hverdagsliv? Del gjerne erfaringer.
3. Er det noe i teksten som taler til deg?